

Layihənin istiqaməti: Azərbaycanın dövlətçilik tarixinin, milli adət-ənənələrinin, elm və mədəniyyətinin təbliği

№ 130 (2164) 19 noyabr 2020-ci il

RUHUN ŞADDIR, DAHI BÜLBÜL!

Şuşamızda Qələbə bayrağı ucalır!

**Qarabağda cəh-cəh vurub,
Dünyaya səs salan Bülbül**

Mən şair deyiləm. Amma bilərəm ki, yazıma giriş kimi başladığım bu misralar böyük nəğməkar haqqında yazılacaq bir şeirin və yaxud bir poemanın misraları olacaq.

Mən dahi Bülbül haqqında əvvəl də yazmışdım. O vaxt yazmışdım ki, onda gözəl Qarabağ - dahi sənətkarın doğma yurdu gözəl Şuşa məkrli düşmənlər tərəfindən yenidən işğal olunmuşdu.

Bu işğal faciəsindən göylər tutulmuşdu, Günəş qaralmışdı, təbiət qara geyinmişdi. Güllələnmiş yaralı heykəllər bizə dərd olmuşdu. Yer-yurd matəmə bürünmüşdü. Azərbaycanımızın mədəniyyət beşiyi Şuşamız yağı əlinə düşmüşdü. Doğma yurdları

əldən getmiş Bülbülün və onun kimi neçə böyük şəxsiyyətlərin ruhları yasa batmışdı. Qələm-kağız qan ağlayırdı.

Yazımın sətirlərindən qəm, qüssə, kədər yağırı. İşğal olunmuş digər torpaqlarımız kimi Şuşamızın da itkisi hamımızı göynədirdi, yandırır-yaxırdı. Axı, Qarabağ Azərbaycanın, Şuşa isə Qarabağın canıdır.

O qanlı-qadali vaxtlarda şairə Nəzərim Odlaqızı yazırdı:

**"Yaralı heykəllər" Vətənə döndü,
Üşüdü, titrətdi bu xəbər məni.
Heykəllər qarşımda gülləyə döndü,
Sancılıb köksümə hey əyər məni**

Bu kədərli misraları yazan şairə Şuşanı dardan qurtara bilən igid, qeyrətli ərənlər sorağında idi:

**Şuşam! Xəyanətə qurban gedənim!
Qeyrəti çatacaq bir ərən gərək.
Gözümü yollara şəhid edənim,
Özünü-özünə qaytaran gərək!**

O vaxt Şuşası getmiş Bülbülün dərdinə, kədərinə şerik olmaq, onun qəmli ruhunu ovundurmaq üçün yazmışdım o yazını. İndi isə bu yazını dahi sənətkarın sevincinə, fərəhinə şerik olmaq, onun ruhunu şadlandırmaq üçün yazıram.

Ona xoş müjdə verib, demək istəyirəm ki, sənin işğal altında qalan yurdun igid ərənlərin hünəri ilə azad edilib. Respublikamızın Prezidenti Ali Baş Komandanımızın və onun rəhbərlik etdiyi şanlı ordumuzun, igid əsgərlərimizin misilsiz hünəri və qəhrəmanlığı sayəsində indi Şuşada möhtəşəm Qələbə bayrağımız dalğalanır. Ucalan o bayraqların hər biri kişilik və qeyrət rəmzidir. Şuşaya yeni həyat, yeni nəfəs gəlir.

Artıq güllələnmiş o heykəllərin yarası sağalır.

Düşmənlər caynağından azad edilmiş digər şəhər və rayonlarımız kimi Şuşanın da işğal tarixinin üstündən qara xətt çəkildi.

Bəli, mən bu gün tamam başqa bir ovqatdayam. Ali baş Komandanımızın Şuşanın işğaldan azad olduğu barədə xalqa verdiyi şad müjdənin yaratdığı hədsiz sevincin xoş təsiri altında qələmə sarılmışam. Sevinc dolu bir həyəcan içərisindəyəm. Gözüm-dən axan sevinc yaşları kağızın üzərinə düşür. Öz varlığı ilə, misilsiz hünər və rəşadəti ilə, əsl qəhrəmanlığı ilə Azərbaycanın qələbə tarixinə qızıl hərflərlə düşən böyük sərkərdəmiz İl-

ham Əliyev, sarsılmaz ordumuz və onun igid əsgərləri nəzərlərimdə daha da ucaldı. Bu ucalığın mənə Yaratdığı Şuşa sevinci ilə dahi nəğməkar - böyük Bülbül haqqında yazıram.

Özünün dediyinə görə Bülbül aydınlıq bir gecədə dünyaya gəlmişdi. Buna görə adını "Aydınlıq" qoymaq istəyiblər. Amma nədənsə fikirlərini dəyişib "Murtuza" qoyublar. Elə ki, balaca Murtuzanın istedadı üzə çıxdı, elə ki, səsini eşitdilər, elə o vaxtdan da səsini, oxumalarına valeh oldular. Dedilər, bu, bülbül kimi cəh-cəh vurur. Səsinin gözəlliyinə tam bələd olandan sonra gördülər ki, o yan-bu yan yoxdu, bu, elə bülbüldü ki, bülbüldü Murtuza adı elə kağızda qaldı. O vaxtdan adına Bülbül dedilər. O, xalqın ona verdiyi bu gözəl adla yaşa-

yıb-yaratdı, şöhrətləndi, sənətin zirvəsinə yüksəldi və nəhayətdə tarixə döndü və əbədiyyətə qovuşdu.

Bəzən deyirlər, filan mahnı filan müğənninin "vizit kartıdır". Bülbül isə əvvəldən-axıra, ömrü boyu nə oxuyubsa, hamısı və hər biri möhtəşəm əsərdir. Bülbülün səsi Bu səs yağ-bal idi, bulaq suyu kimi saf, təmiz idi. Bu səs layla çalırdı, qəlb oxşayıb, könlü sevindirirdi. Bu səs ağladırı, güldürürdü, düşündürürdü, sevib-sevilməyə, qurub-yaratmağa, mübarizəyə, intiqama çağırırdı. Bu səs mərhəmətə, həyatsevərliyə çağırırdı. Bəli, bu səsin hüsnü başqa idi. bu dediklərim gəlişigözəl sözlər kimi başa düşülməsin. Bülbülün səsi doğrudan da dahiyənə bir səs idi. Təkcə səs deyildi, onun səsi işlətmək bacarığı, səsə xü-

Azərbaycan Respublikasının
Prezidenti yanında
Kütləvi İnformasiya Vasitələrinin
İnkisafına
Dövlət Dəstəyi Fondu

susi məlahət vermək məharəti tamam başqa bir aləm idi. Ürəyim o qədər doludur ki, Bülbül səsinin gözəlliyini, əzəmətini, şirinliyini daha dərinə çatdırmaq üçün əlavə söz tapa bilmərəm. Bir onu bilərəm ki, dünyaya gözə açılıb, ağılım kəsəndən ən çox sevdiyim səs Bülbülün səsi olub. O səs Allah vergisi idi, o səs qüdrətdən yaranmışdı...

...Gözəl Qarabağda keçən cavanlığımı yada salıb "Xatirat" dəftərini və rəqləyən Bülbül necə gözəl, necə təsirli oxuyurdu:

**Xatirat dəftərim durur qarşımda,
Dolanır dəli bir sevda başımda.
Gözəl Qarabağda cavan yaşımda
Bir gözəl seçdiyim yadıma düşdü.**

**Gözəl Qarabağın gözəl çiçəyi,
Baxdıqca artırdı ömrün diləyi.
Ona öz sevgimi necə deməyi
Hey ölçüb-biçdiyim yadıma düşdü.**

Və yaxud İsa bulağını yada salıb deyirdi:

**...Sonatək uçmuşdu eşqin gölündən,
İsa bulağında onun əlindən
Su alıb içdiyim yadıma düşdü.**

(ardı növbəti sayımızda)

**Tofiq Abdullayev,
jurnalist**

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ
PREZİDENTİ YANINDA KÜTLƏVİ
İNFORMASIYA VASİTƏLƏRİNİN İNKİŞAFINA
DÖVLƏT DƏSTƏYİ FONDUNUN
MALİYYƏ YARDIMI İLƏ

